

75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro

L'humil esclava ha estat exalçada

Benvolguts diocesans:

La coronació d'una imatge de la Mare de Déu és una manera d'expressar d'una manera plàstica que és veritat el que ella proclamava en el "Magnificat": que Déu exalça els que s'humilien. Per mitjà de símbols i d'imatges, el ritu de coronació vol cantar la glòria de Déu, que "fa caure del tron als poderosos i exalça els humils" (Lc 1, 49).

Maria es va reconèixer a si mateixa com la humil esclava de Déu i com servidora dels homes. Déu, en resposta, la va elevar al cel i la va coronar com a Reina. Ja en l'Antic Testament es diu que el Senyor "adorna amb la victòria als humils" (Sal 149,4); Déu corona al petit i benigne, i l'"omple d'amor i de tendresa" (Sal 103, 4). El Senyor confia en els senzills: "En aquest posaré els meus ulls, en l'humil i l'abatut, que s'estremeix davant les meves paraules"(Is 66,2). En el Nou Testament, Jesús promet el Regne del cel als pobres i diu que seran els humils els qui posseiran la terra(cf. Lc 5, 3-12). Ell mateix va viure amb mansuetudi humilitat de cor (Mt 11, 29).

Per això, quan pensem en Maria com a "reina" no hem d'oblidar que la seva reialesa és la d'una dona senzilla, que es reconeix petita davant Déu i està contenta de ser així. Tenim per reina a una dona que va viure en la pobresa i en la vida ordinària de la Palestina del seu temps. Si rep la corona de la vida, de l'honor i de la immortalitat és perquè va voler ser serventa de Déu i de la humanitat. Un prefaci de la litúrgia ho canta així: "A la Verge, que va voler dir-se la teva esclava i va suportar pacientment la ignominia de la creu del Fill, la va exalçar sobre els cors dels àngels, perquè regni gloriósament amb ell intercedint per tots els homes com a advocada de la gràcia i reina de l'univers "(Missa de la Mare de Déu reina).

Quan pugem al Santuari del Toro i contemplem la imatge de la nostra Patrona amb la seva bella corona, podríem elevar amb ella un cant al Déu que, el seu admirable disseny, escull precisament als últims i es fixa en els petits. Déu "ha mirat la petitesa de la seva serventa"(Lc 1, 48). En mirar a Maria som convidats també a viure com ella en la humilitat, que consisteix en buidar-se de si mateix per fer lloc a Déu i en posar-se al servei de tots. "En Maria va escriure el Papa Francesc veiem que la humilitat no és la virtut dels febles sinó dels forts, que no maltracten a altres per sentir-se importants". Finalment, mirar a la Verge coronada té també un significat profètic per al nostre món: Déu segueix preferint els pobres i senzills, als humils de cor. Ells seran exalçats; ells són benaurats, encara que siguin menyspreats pels poders d'aquest món.

En el ritu actual de coronació la súplica *litànica* acaba amb una oració en la qual es demana al Déu misericordiós que ens concedeixi als que reconeixem a "santa Maria, la teva esclava, com la nostra Mare i la nostra Reina", que "servint a tu i als germans aquí a la terra, mereixem ser rebuts en el teu regne etern ". Busquem la humilitat a la terra i estiguem molt a prop dels pobres i senzills, si volem ser un dia elevats a l'altura del cel i rebre la "corona promesa per Déu a aquells que l'estimen" (Sant 1, 12).